

ת"פ 26535/02/14 - מדינת ישראל נגד עידו נחום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26535-02-14 מדינת ישראל נ' נחום(עציר)

בפני כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה מדינת ישראל
נגד נאשמים עידו נחום (עציר)
גזר דין - משלים

ביום 15.11.16 ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם.

במסגרת הטיעונים לעונש התבקש בית המשפט לדחות את הטיעונים לעניין החילוט על מנת שהצדדים יבאו בדברים בעניין. הצדדים לא הגיעו להסכמה ונערך דיון בעניין החילוט. הצדדים לא חלקו לעניין הכרזת הנאשם כסוחר סמים, ברם חלקו לגבי הרכוש שניתן לחלט.

בנסיבות אלו אני מכריז על הנאשם סוחר סמים.

טיעוני הצדדים

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מוכר על ידי הביטוח הלאומי, קצבת הנכות של הנאשם מורכבת מ- עשרה אחוזי נכות פיזית + 59 אחוז נכות נפשית. קצבתו היא בסך 3,900 ₪. הנאשם עבר תאונת עבודה במסגרתה קיבל מהביטוח סך של 2,400 ₪, החל משנת 2002. עוד נטען כי קיבל הנאשם 50,000 ₪ מאביו שנפטר בנתיים, אביו היה דימנטי וטופל ע"י עובד זר, האב חשש כי הכסף ילקח ע"י העובד נתן את הכסף לשמירה אצל בנו (הוצג תצהיר). ב"כ הנאשם הפנה לעבירות בהן הורשע הנאשם מדובר על מכירות בסך 100 ₪ כל פעם. וגם אם יעשה תחשיב של הסכומים שקיבל לידי הנאשם, הרי שלא מדובר באדם שביקש לצמח לעצמו טובת הנאה או להפיק הנאה גדולה ממכירת הסמים. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהחילוט צריך להיות מידתי והפנה לע"פ 22744-03-15 פלג נ' מד"י. שם קבע בית המשפט המחוזי לגבי נושא החילוט, שיש צורך שתתקיים קורלציה ביחס למתת שקיבל מוכר הסם לבין שיעור החילוט.

ב"כ המאשימה טען כי טענת הנאשם כי קיבל את 50,000 ₪ לצורך שמירה אינה נכונה נוכח חקירת אביו של הנאשם במשטרה, אלא עומדת בניגוד לתצהיר (הוגשה הודעת האב). ב"כ התביעה טען כי אין אינדיקציה כי מדובר דווקא בכסף שנתפס. בנוסף, טען שלא נתן כסף זר. אחותו של הנאשם איילת אומרת בהודעתה שהאב נתן לנאשם כסף של 50 אלף ₪ וגם כסף זר. מדוח הפעולה עולה, כי הכסף שנתפס, נאמר שהכסף נתפס בחמישה שקיות. אם היה מדובר בכסף של האב היה בחבילה אחת. הנאשם לא הפקיד את הכסף בחשבון הבנק צורת השמירה מעלה חשש שלא מדובר בכסף של אביו של הנאשם. דווקא משום שהכסף מחולק לחבילות, מלמד כי מדובר בקבלת כסף ממכירת סמים. לענין הכסף הזר - כפי שנאמר, האחות טענה שזה מהאבא, הנאשם טוען שזה לצורכי נסיעה לחו"ל. מהעדויות שנגבו, ניתן לראות

שהועבר עקב הסחר בסמים, אין אינדיקציה שהכסף הועבר ממקור אחר. לענין הקטנוע, הנאשם הודה שרכב עליו. בכל מיני מקומות נאמר כי הנאשם יצא להביא את הסמים לפני שקבע פגישה. לענין האיפון, כיון שחברי מסכים לחילוט יתר הטלפונים. לענין האיפון טוענים כי באמצעותו ניהל הנאשם את עסקאות הסמים. הנאשם טען כי מדובר בהודעות אחרות, אך מהראיות עולה כי מדובר בהודעות לצורך הסחר בסמים. לגבי השיק בסך 2,000 ₪ הטלפונים מלבד האיפון והמצלמות, ב"כ הנאשם הסכים לחילוטם.

התביעה סבורה כי הכסף שנתפס היה לצורך גלגול עסק של הנאשם במכירת סמים. הנאשם נדרש לקנות סמים וגילגל באמצעות הקנייה והמכירה, זהו מקור הסכומים של הכסף.

דין והכרעה

בית המשפט מבקש להזכיר, כי סמכותו של בית המשפט לחלט רכוש נובעת מסעיף 36א לפקודתהסמיםהמסוכנים [נוסחחדש], תשל"ג - 1973

חילוטרכושבהליךפלילי

36א (א)הורשעאדםבעבירהשלעסקתסמים, יצוהביתהמשפט, זולתאםסברשלא לעשותכנמימוקיםמיוחדיםשיפרט, כיבנוסףלכלעונשיחולטלאוצרהמדינהכלרכוששהוא-

(1) רכוששישמואנועדלמשכאמצעילביצועהעבירהאוששישמואנועדלמשכדילאפשראתביצועהעבירה;

(2) רכוששהושג, במישריןאובעקיפין, כשכרהעבירהאוכתוצאהמביצועהעבירה, אושיועדלכך.

לעניןפסקאות (1)ו-(2)

"ביצועהעבירה"-לרבותביצועעלעבירהאחרתשלעסקתסמים, אפאםלאהורשעבהנידון, ובלבדשהיאקשורהלעבירהשהואהורשע.

(ב)ביתהמשפטשהרשיעאדםבעבירהשלעסקתסמיםוהוכחלזכיהנידוןהפיקרווחמעבירהשלעסקתסמיםאושהיאמורלהפיקרווחמעבירהכאמור, יקבעהכרעהדין, עלפיבקשתתובע, שהנידוןהואסוחרסמיםומשעשהכן - יצוהבגזרהדין, כיבנוסףלכלעונשיחולטלאוצרהמדינהכלרכוששהנידוןשהושגבעבירהשלעסקתסמים, אלאאםכנסברשלא לעשותכנמימוקיםמיוחדיםשיפרט.

בית המשפט ציין את סעיף כיוון שחלק מטעונו הצדדים חרגו מגבולות הסעיף ופרשנות הפסיקתית שבאה בעקבות החוק. בית המשפט מבקש להבהיר כי ההחלטה שניתנת בתיק מבוססת על חוק ופרשנותו בלבד.

לגבי הפרטים שאינם במחלוקת, השיק בסך 2,000 ₪, הטלפונים וסוללות מלבד האיפון, DVR מסך והמצלמות אני מורה על חילוטם.

לגבי האיפון, הוצג לבית המשפט אישור כי הטלפון נרכש ב- 10.02.13 על פי המסמכים שהוצגו מחברת סלקום. לאחר עיון בהודעות הנאשם מדובר בטלפון שבו הנאשם עשה שימוש. מכתב האישום עולה כי הנאשם במסגרת ביצוע העבירות

עמוד 2

עשה הנאשם שימוש בטלפון שלו בין בשליחת/קבלת מיסרון ובין בשיחה (ר' אישומים 3, 4, 7, 8, 9, 10) נוכח האמור בסעיף 36א(1) אני מורה על חילוט הטלפון.

לעניין הקטנוע, הקטנוע נרכש באוגוסט 2012. זאת על פי מסמכי הרכישה שהוצגו לבית המשפט. במסגרת כתב האישום לא צויין, כי נעשה שימוש במסגרת העבירות בכלי הרכב. הנאשם לא נשאל על כך במסגרת חקירתו. הנאשם נשאל שאלות כלליות לגבי השימוש בקטנוע והבעלות בו. זאת מבלי שייחוס השימוש בקטנוע, לעניין ביצוע העבירות. בית המשפט מבקש להבהיר, שב"כ המאשימה טען כי הנאשם צריך היה להתנייד לצורך ביצוע העיסוקאות וככל הנראה הוא עשה שימוש בקטנוע. מדובר בהשערה בלבד של התביעה. אין להשערה זו בסיס עובדתי כלשהו בחומר הראיות שהוגש לבית המשפט, בנסיבות אלו הקטנוע יושב לנאשם.

לעניין סכום הכסף של 50,000 ₪, ראשית יש לציין כי אין קשר בין הסכום שנתפס, לבין סכום העסקאות, שביצע הנאשם במסגרת כתב האישום בו הורשע. מי שהורשע או נקבע שביצע עבירה של עסקת סמים עליו הנטל להוכיח כי הכסף שנתפס אינו מעסקת סמים. ובהיעדרראיהלסתור זאת, ביחסלמקורהשגתושלרכושה, שהנטללהביאההרבץעליו, קמהחזקהשכלהרכושהושגעל ידיובעיסקותסמים שביצע. אינה"נאשם"יוצאידיחובתובענייןזהעל - ידיהקמתספקבלבד, אלאעליולהוכיחאתגירסתוברמהשלהטייתמאזנההסתברויותלזכותו. (ר' ע"פ 7475/95, 7480, 7481, 7598, מדינת ישראל נ' בןשטריתואח' גרביואח' נ' מדינת ישראל, פ"דנב (2) 385. וכן ר' ע"פ 5450/00 שושני'מדינת ישראל, פ"דנו (2) 817). נטען ע"י הנאשם כי סכום הכסף של 50,000 ₪ ניתנו לנאשם לשמירה ואף הוצג תצהיר בעניין זה של אב הנאשם שהוגש במסגרת ה"ת 48213-01-14. גם הנאשם טען טענה זו בעדותו מיום 02.02.14. אולם, מהודעה שנגבתה מאביו של הנאשם ביום 06.02.14 קיימת סתירה מהותית בקשר לתכלית מסירת הכספים. מעבר לכך, על פי גרסת האב הכסף שניתן לנאשם במסגרת השמירה בוזבז ע"י הנאשם במהלך נסיעתו לתאילנד. הנאשם על פי המסמכים שהוצגו לבית המשפט אינו עובד מזה מספר שנים. במידה ואכן היה בחו"ל היה צריך מקור הכנסה כדי ליצור מקור כספי לנסיעה. בנסיבות אלו אני מוצא לדחות את טענת הנאשם כי מקור הכספים הוא באב. בית המשפט מבקש להבהיר כי לא זו בלבד שהנאשם לא הצליח להוכיח את גרסתו ברמה של מאזן ההסתברויות. לנוכח הסתירות של מקור הכסף. העובדה כי הכסף נתפס ב- 5 חבילות, כאמור בדו"ח הפעולה מיום 09.01.14 דבר המעיד על חלוקת הכסף לשיעורים לצורך מסוים ולא ניתן הסבר לשיטת שמירה תמוהה זו. הרי, שהנאשם אף לא יצר ספק כי מקור הכסף הוא כשר. ההפך הנאשם יצר רושם לא אמין נוכח קיום הסתירות, כי מקור הכסף אינו כשר וניתנו הסברים שונים לוטים בערפל לגבי מקורו, שמטרתם להביא לעמימות.

בית המשפט מבקש לציין כי ב"כ הנאשם טען לגבי נסיבותיו האישיות כלכליות קשות של הנאשם. נסיבות אלו אינן רלוונטיות בשאלה של חילוט. בשל מטרות החילוט שאינן עונשיות טהורות, אלא "הוצאתבלעושלגזלןמפיו". שעה שבית המשפט מורה על חילוט כספים עליו לשים לנגד עיניו אינטרסים ציבוריים הרתעתים ולא אינטרסים אישיים של הנאשם.

בחילוט כמובן על בית המשפט לקחת בחשבון את שאלת המידתיות וזאת בהתייחס לעבירה שבוצעה. לא דין עסקת סמים במאה שקלים לעסקה במאות אלפי שקלים. (ר' עפ 2177/15 איילצביפלגנ'מדינת ישראל). הנאשם הורשע ב- 11 אישומים בחלקם מדובר בסכומי סחר שאינם מבוטלים באלפי שקלים. וכן החזיק בביתו כמות סם שאינה מבוטלת. יחד עם זאת החילוט מתייחס לכתב האישום המתוקן ובית המשפט מורה על חילוט בהתייחס לעיסוקאות שביצע הנאשם

בהן הורשע. בנסיבות האמורות בית המשפט מוצא כי יש לחלט סכום של 30,000 ₪ והיתרה תושב לנאשם.

לגבי הכסף הזר שנתפס. הנאשם כלל לא נתן הסבר למקור הכסף. טען הנאשם בהודעתו מיום 10.01.14 "הכסף המזומן הדולרים והיורו זה כסף שאני שומר שאני טס לחו"ל" הסבר זה הוא לא ממש הסבר למקור הכסף. בהעדר הסבר והצדקה כלשהי מצד הנאשם אני מוצא להורות על חילוט הכסף הזר.

מזכירות נא לשלוח תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.